

अव्यापनाः प्रसन्नेन रक्तमित्यभिधीयते ॥ रसादेव स्त्रिया
रक्तं रजःसंज्ञं प्रवर्त्तते । तद्वर्षाद्वाद्दशाद्ब्रुवं याति पञ्चा-
शतः क्षयम् ॥ आर्त्तवं शोणितं त्वान्नेयमग्नीषोमीयत्वा-
द्भस्स पाञ्चभौतिकञ्चापरे जीवरक्तमाङ्गराचार्याः ॥
“विस्तृता द्रवता रागः स्रन्दनं लघुता तथा । भूस्यादीनां
गुणा हेतुते दृश्यन्ते चात्र शोणिते” । [याम् ।
असृपाटी स्त्री असृजः पाटी परिपाटी घृ० । शोणितधारा-
असेचनक त्रि० न सिच्यते । तस्यति मनोऽत्र सिच-ल्युट्
संज्ञायां कन् । १अत्यन्तप्रियदर्शने यद्दर्शनान्दानी न
तस्यति तत्र ‘नयनयुगासेचनकम् मानसदृष्ट्यापि दुष्प्रा-
पम्” सा०द० । सेचनं सेकः अभावे न०त० स्वार्थे
कन् । २सेचनाभावे न०ब० । ३सेचनशून्ये त्रि० ।
असेवन न० अभावे न०त० । १सेवाभावे न०ब० । २सेवाशून्ये
असौ अव्य० सो-बा०-डौ न०त० । अदःशब्दार्थे ।
“असौनामाऽयमिदं रूप इति” शत०ब्रा० । अयञ्च
साक्षादादिः इति बहवः । असौक्य । गणरत्ने तु
तत्र गणे अग्नौ इति पठितम् व्याख्यातञ्च अग्नौ इति
तोष्णत्वे अग्नौक्येति” इति । [२सौन्दर्यशून्ये त्रि० ।
असौन्दर्यं न० अभावे न०त० । १सौन्दर्याभावे न०ब० ।
असौम्य त्रि० विरोधे न०त० । सौम्यत्वविरोधिघोरत्वयुक्ते
असौम्यस्वर त्रि० असौम्यः स्वरोयस्य । १काकतल्यमन्द-
स्वरयुक्ते । २कठोरस्वरे च । [२सौष्ठवशून्ये त्रि० ।
असौष्ठव न० अभावे न०त० । १सौष्ठवाभावे न०ब० ।
अस्कन्न त्रि० स्कन्द-क्त न०त० । अक्षरिते । “स्वस्कन्नं हवि-
रसादिति” शत०ब्रा० ।
अस्कम्भन त्रि० स्कम्भ-ल्युट् न०त० । १रोधनाभावे न०ब० ।
२रोधनशून्ये । “अस्कम्भने सविताद्यामङ्कन्” १०, १४६, १
अस्कृधोयु त्रि० कष्टः ह्रस्वः निरु० न०त० घृ० साधु ।
१अविच्छिन्ने २अह्रस्वे च । “अस्ते घत्तं यदसदस्कृधोयु”
ऋ० ७, ५३, ३ । “युवोर्भित्वावरुणावस्कृधोयु” ऋ०
६, ६७, ११ । अस्कृधोयुरजरः ६, २२, ३ । “अस्कृधो-
युरविच्छिन्नः” भा० ।
अस्खलित त्रि० न०त० । १अप्रच्युते स्वकर्त्तव्ये २अप्रमत्ते
च “भूमङ्गिरस्यस्खलिता खलन्नृतैः” माघः । “स मे
चिरायास्खलितोपचाराम्” रघुः ।
अस्त च० अस्तन्ते सूर्यकिरणा यत्र आधारे क्त । १पश्चिमा-
चले, “अधरोद्गमस्तगिरिमध्यपतत्” माघः । “विडम्बय
त्यस्तनिमग्नसूर्यन्” रघुः । कर्मणि क्त २द्विप्ते ३अवसिते च

त्रि० “निरस्तः परावसुः” भवदेवः । “गतिरपास्तसंस्था
भतिः” मालती० । “निरस्तागम्भीर्यमपास्तधैर्यम्” माघः ।
भावे क्त । ४दर्शनायोग्यत्वे ५अवसाने न० । आधारे क्त ।
ज्योतिषोक्ते ङ्लगनात् सप्तमे स्थाने न० । लग्नात् सप्त-
मस्थानस्य तथात्वञ्च तस्योदये लग्नस्यादर्शनहेतुत्वात् । तथा
हि द्वादशराशिचक्रात्मकस्य प्रवहवायुनानिशं पञ्चानीयमानस्य
भचक्रस्य मध्ये दिवा षट् राशयो रात्रौ च षट् क्रमेषो-
द्गच्छन्ति तत्रोदितलग्नानां च षष्णामिव दर्शनयोग्यता इत-
रेषां षष्णां तु भूमण्डलेनाच्छादनात् दृश्यता । तत्र
यस्य यस्य राशेरुदयः यस्मिन् समये जायते ततः
सप्तमराशेरुदयसमये तस्य तस्यास्तत्वम् अदर्शनयोग्यत्वं भव-
तीति सप्तमराशेरुदयकालस्यास्तकारित्वम् । “जन्मलग्नात्
सुखास्तान्यरिपुरन्ध्रेष्वभोभना” नील०ता० । ७अदर्शनप्राप्ते
रव्योदियहे त्रि० सूर्यादियहाणामपि प्रागुक्तरीत्या-
स्त्राधिष्ठितराश्यपेक्षया सप्तमराशेरुदयेऽस्तत्वम् यथोक्तं
सि०शि० । “निजनिजोदयलग्नससुद्धमे ससुदयोऽपि
भवेद्भनभःसदास् । भवति चास्तविलग्नससुद्धमे प्रति-
दिनेऽस्तमयः प्रवहक्रमात्” निशीथलग्नादुदयास्तलग्ने
न्यूनाधिके यस्य खगः स दृश्यः । दिनेऽपि चन्द्रोरविसन्नि-
धानात् नुनास्तगतत्वे सति दर्शने भा” । “नक्षत्रा-
णामभ्युदयास्तज्ञापनमपि तत्रैव “दृक्कर्मणा पलभवेन
तु केवलेन भानां मुनेर्दृग्गिरिपोरुदयास्तलग्ने । क्त्वा
तयोर्दयलग्नमिनं प्रकल्प्य लग्नं ततो निजनिजे पठितेष्ट-
काले” । यत् स्यादसावुदयभानुरयास्तलग्नादव्यस्तं
विभार्धमपि लग्नकमस्तसूर्यः । इष्टोनघटि ६० घटिका-
स्वथ वास्तलग्नालग्नं क्रमेण भदलो नितमस्तसूर्यः ।
स्यादुद्गमो निजनिजोदयभानुतुल्ये सूर्येऽस्तभास्कारसमेऽस्त-
मयश्च भानाम् । अत्राधिकोनकालिका रविभुक्तिभक्ता
यातैष्यवासरमितिश्च तदन्तरे स्यात् । यस्योदयाकाद-
धिकोऽस्तभानुः प्रजायते सौम्यशरातिदैर्घ्यात् । तिग्मांशु-
साक्षिभ्यवशेन नास्ति धिग्यस्य तस्यास्तमयः कथञ्चित्” ।
“भानामगस्यस्य लुम्बकस्य च पूर्ववदुदयास्तलग्ने साध्ये
परन्तु केवलेन पलभवेन दृक्कर्मणा । भ्रुवस्य कृतायनदृक्कर्म-
कत्वात् पुनरायनं दृक्कर्म न कर्त्तव्यमित्यर्थः । तत्रोदय-
लग्नमर्कं प्रकल्प्य लग्नं साध्यम् । तच्च स्वकीये पठितेष्ट-
काले । एवं यत्लग्नं सिध्यति स उदयाको ज्ञातव्यः ।
अथ यदस्तलग्नमानीतं तच्चार्कं प्रकल्प्य निजनिजेष्टकाले
विलोमं लग्नं साध्यम् । तद्वाशिषट्कोनमस्तसूर्यसंज्ञं